

Střední škola logistická Dalovice,
příspěvková organizace

Dubnový Expres

Obsah

Projekt Edison	3
Úvod a Čína	3
Turecko	3
Lyžařský kurz	4
Shrnutí kurzu	4
Rozhovor s jedním z účastníků	4
Pokračování ve sportu – sportovci na naší škole	6
Rozhovor s úspěšným cyklistou Jakubem Holubem	6
Rozhovor s fotbalistou – Miroslavem Hacklem	9
Důsledek drog na mysl	11
Veletrh fiktivních firem v Sokolově	12
Ikony školy	13
Praxe učebního oboru	14

Projekt Edison

Úvod a Čína

Ve dnech 21. až 25. ledna jsme na naší škole, v rámci projektu Edison, uvítali čtyři stážistky z ciziny, kterých se ujalo pár studentů. Přijely dívky z Turecka, Ruska, Ukrajiny a Číny. Všechny prezentace, tudíž i dorozumívání se se stážistkami, probíhalo v anglickém jazyce. Alva z Asie, která prezentovala svoji zemi, nám ukázala různé čínské kultury, národní jídla, zvyky a také nám předvedla, jak se zdvořile zdraví muže i ženy.

Dozvěděli jsme se pár informací o historii Číny a také, jaký život v Číně je. Také nám bylo řečeno, že v Číně je několik různých kultur a každá z nich má jiné zvyklosti, jiné typy jídel nebo jiné typy oblečení. Alva nám sdělila několik zajímavých informací o umění kaligrafie, jejich písma, přičemž jsme si ke konci prezentace mohli vyzkoušet správné držení štětce a jednoduché tahy a také nám ukázala něco z její vlastní kaligrafické práce.

V pátek 25. ledna se na Obecním úřadě v Dalovicích konala tzv. Global Village, kde každá stážistka měla svůj vlastní „stánek“ s jídlem, které předchozí den navařily. Čínský stánek byl odekorenován různými vějíři a čínskými obrázky. Alva také uspořádala pro ostatní menší „workshop“, kde byly podrobněji vysvětleny taktiky psaní a také to, co každý znak znamená. Každý si mohl vyzkoušet napsat buď svoje jméno, nebo různá slova čínskými znaky.

Tereza Pospíšilová, 1.A

Turecko

Stážistka z Turecka se jmenovala Defne. Její prezentace o její zemi se studentům velice líbila a rozšířili si obzory o kulturu a tradicích Turecka.

Defne se líbilo jak v samotné České republice, tak v Karlových Varech, jakožto i na naší škole. Odnesla si spoustu krásných vzpomínek a zážitků.

Tomáš Kratochvíl, 2.A

Lyžařský kurz

Shrnutí kurzu

Lyžařský výcvik 2.A a 2.Z, proběhl ve dnech 11. – 15. února 2019 s paní učitelkou Mgr. Krůtovou a Mgr. Horákovou a s instruktorem na snowboard Martinem.

První den v odpoledních hodinách jsme se rozdělili na pokročilé lyžaře, začáteční lyžaře a snowboardisti. V pondělí a úterý nám počasí moc nevycházelo a pořádně sněžilo, takže nebylo vidět ani pořádně na sjezdovku. Ale zvládli jsme to ☺ Večer proběhla přednáška od pána z Horské služby, jak vlastně celá jeho profese funguje, co všechno hlídají, co používají, atd. V úterý ráno, jsme vyrazili na svah, lyžaři jeli na Klínovec a snowboardisti zůstali na Neklidu. Večer za námi přijel pan učitel Mgr. Polinský a hráli jsme s ním hry.

Ve středu jsme měli mít odpočinkový den a jít se podívat do blízkého města Boží Dar. Bohužel nám počasí opět nepřálo a dost lidí zůstalo radši na chatě. Večer nám Martin udělal přednášku o historii snowboardingu a jaké máme dnes snowboardy.

Ve čtvrtek jsme přejížděli opět na Klínovec a tentokrát se tam podívali i snowboardisti a většina z nich si poprvé vyzkoušela sedačkovou lanovku. Čtvrteční večer byl herní, kdy jsme se sešli ve společenské místnosti a hráli všichni společně hry. Po hrách jsme si museli už zabalit, abychom toho v pátek měli méně. Poté jsme si společně užili poslední večer. V pátek jsme šli naposledy na svah užít si krásné počasí a poslední chvíle lyžáku. Pak jsme se vrátili postupně všichni na chatu, dali si oběd, dobalili poslední drobnosti a jeli jsme na parkoviště, kde nám oficiálně skončil lyžák. Myslím si, že jsme si ho užili na plno, máme krásné vzpomínky a stmelili jsme mezitřídní vztahy mezi třídami.
(Lucie Vítová, 2.A)

Rozhovor s jedním z účastníků

Jak dlouho trval váš lyžařský kurz?

Lyžařský kurz trval celkem 5 dní.

Kde jste byli po dobu lyžařského kurzu ubytováni?

Ubytování bylo zajištěné na chatě Hájenka v Jáchymově, nedaleko sjezdovky Neklid.

Byl jsi s ubytováním spokojen?

Ano, ale rozhodně bych se nebránil některým úpravám.

Jak jsi byl spokojen s jídlem během pobytu?

Jídlo bylo na tom to nejlepší, protože vždycky zahřálo, když jsme byli unavení z lyžování a byli jsme zmrzlí.

Střední škola logistická Dalovice,
příspěvková organizace

Jezdil si na lyžích nebo na snowboardu?

Já jsem jezdil na snowboardu.

Měl jsi vlastní vybavení nebo půjčené? (popřípadě kde sis ho půjčil a na kolik to přibližně vyšlo?)

Ano, měl jsem vlastní vybavení.

Myslíš si, že na lyžařském kurzu bylo dostatek lyžování nebo ho bylo málo?

Bylo ho v některých dnech až příliš, v den odjezdu mi přišlo blbé vůči balení věcí domů a úklidu pokojů, ke konci to bylo hektické, protože se pospíchalo s obědem, balením a úklidem.

Do jaké skupiny jsi byl zařazen a bylo vás hodně ve skupině, kde už uměli lyžovat?

Tak jelikož jsem jezdil na snowboardu, tak jsme byli všichni spolu, protože byl jen jeden instruktor.

Plánuješ pokračovat v tomto sportu i nadále?

Ano, mluvím asi za všechny, když řeknu, že nás to všechny nadchlo.

Jaký byl váš program po dobu kurzu?

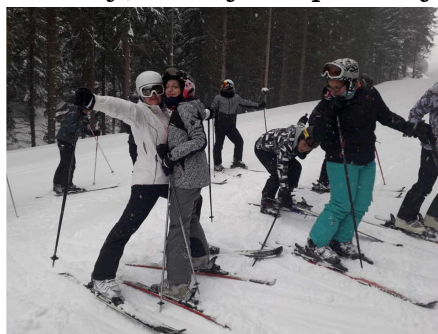
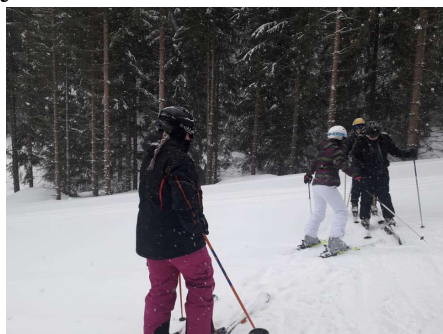
V den příjezdu jsme objevovali naši chatu a po obědě jsme šli jezdit, některé to vyřídilo tak, že další dny už nechodili. Druhý den jsme také lyžovali a domlouvali program na další den a večer byl společný v klubovně, kde jsme hráli hry a dělali různé aktivity. Třetí den jsme měli odpočinkový a já byl se svým spolužákem vyslán zkontrolovat sníh, zda není rozbředlý pro výšlap na Boží Dar, nakonec se ukázalo, že i učitelé si potřebují odfrknout, takže jsme zůstali na chatce. Večer byl ale plný zábavy, šli jsme na sjezdovku bez snowboardů jezdit tučňáky. Předposlední den jsme lyžovali na Klínovci a zkoušeli jsme všechny kategorie sjezdovek a večer to bylo zase o aktivitách s učiteli. Přijel se na nás podívat i pan učitel se svojí Octavií v Combi. V den odjezdu nás všechny vyhnali na sjezdovku si užít poslední chvíle sněhu a zábavy se spolužáky. Pak jsme se šli zabalit, uklidit a jelo se domů.

Myslíš si, že společné aktivity zlepšily kolektiv tříd i mezi sebou?

Nejspíš ano.

Změnil by si něco na lyžařském kurzu? Popřípadě co?

Rozhodně lepší příjezdovou cestu. A více volnosti od instruktora, protože jsme si připadali, že jsme nemohli nic, zaplatili jsme si peníze za sjezdovky a na Klínovci jsme si to sjeli tak 3x a pak po nás chtěl ty jeho nesmyslné obloučky a chtěl, abychom se furt scházeli a čekali na ty, kteří jezdí pomaleji. To je nejspíš vše.

Pokračování ve sportu – sportovci na naší škole

Rozhovor s úspěšným cyklistou Jakubem Holubem

Student střední logistické školy, Jakub Holub se ve svých šestnácti letech věnuje silniční cyklistice. Jakub jíždě na kole věnuje spoustu volného času a rád by se neustále zlepšoval. V rozhovoru se dozvíme mnoho informací o tomto sportu.

Ahoj, pro úvod se nám a čtenářům krátce představ.

Ahoj, jmenuji se Jakub Holub, je mi 16 let a jsem silniční cyklista.

Jak dlouho (od kolika let) jezdíš na kole a jaké byly tvé začátky?

Na kole jsem se naučil strašně pozdě (7 let) do té doby jsem neuměl jezdit bez přídavných koleček. Od nějakých 11 do 14 jsem jezdil rekreačně, ale na amatéra celkem bomby. Všichni chtěli, abych začal jezdit závodně, ale já se bál. V 15 letech mě známý přemluvil k 1. závodu a já skončil překvapivě čtvrtý.

Co tě k cyklistice přivedlo?

Nechtěl jsem chodit pěšky po městě, tak jsem jezdil na kole k babičce a na nákupy. Začalo mě to bavit, tak jsem se vydával dál a dál..

Jak dlouho se cyklistice věnuješ závodně?

2 roky

Jak často máš tréninky? Trénuješ sám nebo s trenérem?

Každý den. Někdy i víc aktivit denně. Regenerace je jen v závodní sezóně a to v pondělí, ale při regeneraci se něco dělá – jiná aktivita než kolo. Trenéry mám 2, jen mi píšou tréninky a ty já si jezdím sám nebo s kolegy. Občas s námi trenér jezdí, ale na motorce, protože by nás nestíhal.

Jak takový trénink probíhá?

To záleží na typu. Může být vytrvalostní, to se jezdí ve stálém tempu a co nejvíce km. Rychlostní úseky – to je trénink výbušnosti a rychlosti, při

kterém jezdíme úsek asi 2 km v maximálním výkonu na 195 srdečních tepů a dáváme do úseku co nejvíce úsilí. Další 2 km jedeme naprosto volně. Potom se vše opakuje a jedeme naplno. Takhle jezdíme i 40 km a po takovém tréninku jsem rád, že vyjdu schody do pokoje. Před každým takovým tréninkem je ještě 30 km vyjetí na odkyselení kyseliny mléčné ze svalů, takže cca 100 km a z toho 20 na maximální výkon.

Jaká negativa a pozitiva tento sport má?

Pozitiva – jsem pořád venku, trénuji nohy, srdce, plíce. Čistím hlavu.

Negativa – časová náročnost, téměř nemožný osobní život ještě v kombinaci se školou

Co je základním vybavením pro závodní cyklistiku?

Kolo, helma, dres, cyklopočítač, hrudní pás, energie s pitím.

Je cyklistika hodně drahá záležitost? Do čeho se musí dobře investovat?

Do kola, to je nejdůležitější. Dobré závodní kolo se pohybuje od 150 tisíc výš.

Jaký je prozatím tvůj nejúspěšnější závod?

Nejúspěšnější asi Petlarské okruhy. Po 5 km jsem urval za sebou všechny závodníky a jel jsem celý závod sám v úniku. Dojel jsem do cíle úplně sám s náskokem téměř 120 vteřin.

Jaký byl tvůj nejtěžší závod?

Regionem Orlicka – nejtěžší etapový závod Evropy pro juniory. Takový malý Tour de France pro “děti”, který jel mimochodem kdysi trojnásobný mistr světa Petr Sagan. Jezdí se 3 etapy na cca 270 km. Závod má 160 závodníků ze 6 zemí včetně jejich reprezentací. Já byl rád, že se mohl loni účastnit. Je to závod pro závodníky U19 a já byl v tu dobu ještě U17, takže jsem rád, že jsem se mohl aspoň zúčastnit a jet mezi elitou Evropy

(U19, U17 – cyklistické kategorie)

Kdo je tvým vzorem?

Peter Sagan, Chris Froome a Julian Alaphilippe.

Jaký je tvůj cíl v cyklistice, kterého bys rád dosáhl?

Mistr světa.

Kolika závodů už si se účastnil?

Desítky, tuhle sezónu jich bude cca 30.

Jaký nejnáročnější závod tě v tomto roce čeká?

Opět regionem Orlicka, letos v kategorii U19, takže budu bojovat o co nejlepší umístění.

Podporují tě kamarádi nebo rodina?

Ano, maximálně.

A na závěr se tě zeptám, proč je tvým nejoblíbenějším sportem právě cyklistika?

Je to krásný sport, při kterém si čistíš hlavu, někde se podíváš a máš úžasný fanoušky.

Já ti děkuji za tvůj čas a za poskytnutí rozhovoru, přeji ti hodně štěstí v tom, co děláš, ať to dotáhneš co nejdál.

Za málo, já také děkuji.

Adéla Polášková, 1.Z

Rozhovor s fotbalistou – Miroslavem Hacklem

Protentokrát jsem jako příspěvek v podobě článku dostala reportáž s panem Miroslavem. Zde několik informací o něm a jeho sportovní kariéře na žádost jeho velkého fanouška z řady pedagogů ☺

Míra je sedmnáctiletým studentem druhého ročníku naší školy. Pochází ze Staré Role, kde bydlí se svou rodinou. Jeho největším koníčkem je sport, konkrétně tedy fotbal. A zde je několik dotazů, na které VELMI RÁD odpověděl.

Jak dlouho už se fotbalu věnuješ?

Nyní již osm let.

Co tě přivedlo k rozhodnutí začít?

Nijak jsem nad tím nepřemýšlel, jednou mi kamarádi řekli, ať přijdu na trénink a tak jsem šel. Tam mě to hned nějak chytlo.

Co na tom máš nejraději?

To asi nejde specifikovat, celkově jde o ten pocit a o to všechno, co k tomu patří.

Jakou hraješ pozici a proč?

Středního záložníka a v této pozici mám dobrý pohled na celou hru.

Chtěl bys to dotáhnout na profesionální úroveň?

Určitě ano.

Jsi spokojen s tím, kde teď jsi?

Ne, už bych chtěl být někde výš.

Za jaký tým hraješ a jsi tam spokojený?

Fk Baník Sokolov a moc ne.

Střední škola logistická Dalovice,
příspěvková organizace

Musel jsi něco obětovat kvůli úspěchu?

Ano, spoustu času.

Jak často hraješ?

Většinou je to šestkrát týdně.

Podporují tě rodiče? Pokud ano, jak?

Ano, například v zápasech. Stojí při mně, i když se zrovna nedaří.

Jaký hráč je tvůj vzor a proč?

Cristiano Ronaldo, protože si musel svůj úspěch vydřít – to máme společné.

Musíš se omezovat, co se týče jídla?

Nemusím, ale dělám to sám od sebe, protože chci.

A co považuješ za vrchol své dosavadní kariéry?

Že si mě vzali na přípravu do A-týmu a hrál jsem proti A-týmu Viktorie Plzeň.

Radka Kaliničová, 2.Z

Důsledek drog na mysl

Dne 13. února 2019 se žáci naší školy zúčastnili přednášky na téma: Důsledek drog na mysl. Na úvod jsme byli seznámeni s panem přednášejícím, o jeho práci u policie a jeho zkušenostmi. Dále jsme řešili základní drogy a jejich důsledky na naše fyzické i psychické zdraví. Na závěr nám byla ukázána videa z probíhajících „zásahovek“, fotky z míst, kde se vyrábí drogy ve velkém a pán přednášející nám popisoval jeho zkušenosti u „zásahovky“ v ČR. Přednáška byla vcelku netradiční a velmi zajímavá.

Kateřina Kadlusová, 3.A

Veletrh fiktivních firem v Sokolově

3.A a 3.Z v lednu zavítaly na Veletrh fiktivních firem v Sokolově v Hornickém domě. Některé firmy vystavovaly své stánky a ty zbylé měly za úkol vyobchodovat s ostatními. Druhá skupina měla ještě za úkol každou vystavující firmu číselně ohodnotit v šesti kategoriích, vystavujících bylo 33 (To je pozastavení se nad téměř dvěma sty čísly! A, ano, má firma patřila přesně sem a bylo opravdu co dělat.). Některé firmy jednaly, jako by to byly firmy reálné, jiné se zase chovaly familiárně a s pozdravem „ahoj“ s námi vyhotovily zadaný úkol. Ovšem setkali jsme se i s firmou, která se profesionálně představila a poté si s námi popovídala i mimo obchodování (byli to celkem prima lidi).

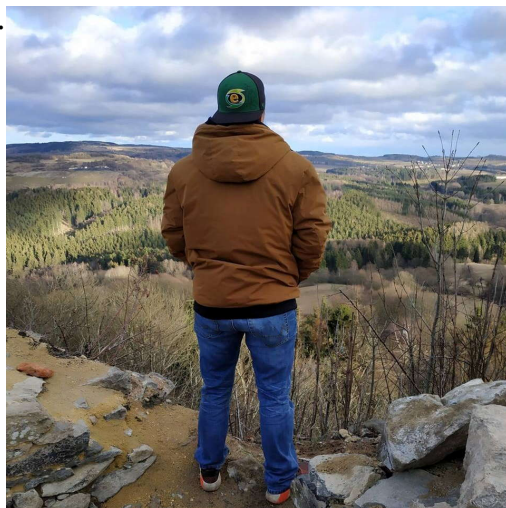
Na akci dorazili také studenti živnostenské střední předvádět některé nabízené služby (poznali jste je už při vstupu podle přinejmenším dvouhodinového urovnávání a žehlení ubrusu na stole a skvěle vypadajících zákusků a dortů). Také si pamatuji příšerně hlučnou „kulisovou“ hudbu, protože se kvůli ní špatně obchodovalo. Přesto převažuje celkově pozitivní dojem.

Adéla Leňková, 3.A

Ikony školy

Na naší škole máme dva studenty, kteří zde musejí být velice spokojeni vzhledem k tomu, že zde studují již druhý obor. Začneme tedy s Lídou Němcovou, která vystudovala obor Operátor skladování a nyní studuje „ZETko“. Po ukončení studia na učebním oboru si šla dělat nástavbové studium na školu stavební a po půl roce požádala o přestup na momentální obor, který jí byl schválen. Nyní plánuje zkusit ještě obor finančnictví a poté už konečně skončit.

Nyní se tedy přesuňme k Janu Krausovi (ano, ke mně). V tuto chvíli jsem na škole sedmým rokem.

Nejdříve jsem zkusil obor finančnictví a ten mě absolutně nebavil, takže jsem přestoupil na obor Operátor skladování, který jsem úspěšně absolvoval a poté před ukončením studia úspěšně složil přijímací zkoušky do „ZETka“. Nyní se ale těším na ukončení studia a nástup na pracovní pozici. Už jsem moc starý :D

Jan Kraus, 3.Z

Praxe učebního oboru

Třídy v oboru operátor skladování a přepravy, mají v rámci výuky, povinnou docházku do firem. V 1. ročníku mají praxe pouze jednou za týden a ve 2. a 3. ročníku několikrát za týden. Jedná se o vybrané firmy, které spolupracují s naší školou. V rámci téhle spolupráce dochází studenti pravidelně do těchto firem. Praxe jsou například v Kauflandu, Penny nebo v malém i velkém Tescu.

V září hned na začátku školního roku, při prvním nástupu do firmy, dostanou studenti písemné pokyny pro dodržování pravidel a povinností, kterými se pak v průběhu praxí musí řídit. Hned první den proběhne školení o bezpečnosti práce a studenti dostanou vesty nebo mikiny, případně trička od té dané firmy.

Praxe jsou součástí výuky a žáci jsou povinni tam docházet a plnit úkoly podle osnov, které jim zaměstnavatel nařídí. Pracovní doba pro učně je stanovena na 6 hodin a 30 minut a je v ní zahrnuta i přestávka na oběd. Žáci do firem musejí docházet včas a odcházet po jejím skončení nebo se domluvit se zaměstnavatelem o dřívějším odchodu z firmy.

Žáci na začátku školního roku dostanou ve škole deníky, do kterých jim zaměstnavatel zapisuje odkdy dokdy byli ve firmě a co daný den dělali atd. Ve firmách zaměstnavatel žákům může dát za úkol např. údržbu, doplňování zboží do regálů, označování a etiketování, úklid pracoviště, atd. Studenti se během praxí seznámí s činnostmi, které probírají ve škole pouze teoreticky a můžou si tak většinu z toho vyzkoušet.

Tereza Fáberová, 1.OS

